

■ LAKSEEVENTYR:

ALASKA I AUTOCAMPER

Hårdtfightende Stillehavslaks, regnbuer og dolly vardens kryddret med den smukkeste natur, er hvad der venter dig på Kenai Halvøen i Alaska. Følg Flemming Birger Larsen, hans søn og Mads Hussing på en fantastisk og fiskerig autocampertur gennem lystfiskernes Mekka.

Tekst og foto: Flemming Birger Larsen

KUN 15 TIMER efter vi har forladt Kastrup Lufthavn, triller vi den næsten 10 meter lange V10 autocamper ud over kantstenen på vej mod nye fiskeeventyr i Alaska. Efter et kort stop for lidt grejshopping, sætter vi kursen mod syd i retning mod Kenai Peninsula. Bare 20 minutter senere er byens hektiske trafik skiftet ud med Ala-

skas vilde natur, og det varer ikke længe, før vi passerer de første lakseelve.

MORGENLYSET får overtaget, og vi kan for første gang se de smukke omgivelser vi parkerede campen i aften før. Vi har overnattet på en lille rasteplads en times kørsel syd for Anchorage, og efter en

*Gustav med en af turens største laks.
En grov farvet sølv laks, der gav en forrygende
fight på hans #7 fluestang.*

laks. Der går ikke mange minutter, før Gustav har den første ørred på – en fin lille fjeldørred – eller Dolly Varden, som de hedder her. Det bliver hurtigt til flere, mens vi arbejder os nedstrøms. Gustav fisker halvtreds meter foran mig og pludselig kan jeg se at der er fuld fleks på Gustavs stang. Jeg ruller hurtigt fluelinen på hjulet og går ned til ham. Det viser sig at være en stålblank sølv laks, der har taget fluen, og det bliver en nervepirrende fight på den lette stang og det tynde forfang, men vi er heldige og Gustav kan lande turens første silver – længe før vi havde drømt om det. Alaska er bare fuld af overraskelser.

DET ER STADIG MØRKT udenfor, da Gustav vækker mig, frisk som en

"DER GÅR IKKE MANGE MINUTTER FØR EN REGNBUEØRRED KVITTERER MED PERLEVALGET, OG SPRINGER HELT FRI AF VANDET".

havørn med 12 timers jetlag i kroppen. Jeg opgiver hurtigt at overbevise ham om, at vi skal sove lidt længere og foreslår i stedet, at vi tager på bjørnesafari med kameraet. Dagen før har vi tjekket ind på Russian River Campground, og Russian River er kendt for sine bjørne. Så mens

hurtig morgenmad er vi igen på vej sydover. Der er en god times kørsel, til vi er ved tures første fiskestop – Quartz Creek – et lille tilløb til Kenai Lake med en stor opgang af rødlaks. Det er dog ikke laks vi går efter her, men derimod regnbue- og fjeldørreder.

Det er med stor spænding, at vi trækker i vores waders og vandrer af et lille spor ned til den smukke lille creek. De lette klasse 5 fluestænger er rigget til med bite-indikator og små perler, der imiterer rogn fra de mange gydende rød-

*Fiskemagasinet's vært på DK4,
Mads Hussing sammen med
vores guide Billy. Guiderne i
Alaska er ofte yderst service-
mindende og gør alt hvad de kan,
for at man skal få en god fiske-
oplevelse med hjem.*

*Vores base på Alaskaeventyret –
en stor autocamper med alt hvad
hjertet kan begære bagi, og
selvfølgelig en stor amerikansk
V8 under motorhjelm.*

Mads og kameramanden Andreas snorker videre, lister vi af sted. Morgensolens første stråler titter frem bag de høje graner, da vi kommer ned til floden, og der går ikke lang tid, før vi ser to unge brunbjørne på den anden siden af floden. Vi iagttager bjørnene, som fisker laks i floden i 20 minutter, før de stille og roligt forsvinder ind i skoven.

Russian River lyser som et ildhav af gydemodne rødlaks – eller tomatos, som de lokale kalder dem. Gustav fisker et par lakseæg op fra bunden af floden, og vi prøver, at matche størrelse og ➔

→ farve med vores håndmalede plastik perler. Da vi mener at have fundet den rigtige størrelse og farve, begynder vi at trille perlerne hen langs bunden bag de gydende rød laks. Der går ikke mange minutter før en regnbueørred kvitterer med perlevalget, og springer helt fri af vandet, da den opdager, at det nylig indtagne lakseæg er et falsum forsynet med krog og line.

Der er ingen tvivl om, at vi har ramt den perle, der perfekt matcher det stadie, som rød laksenes æg er i lige nu, for vi kroger ustandseligt regnbueørreder og Dollyer, og i løbet af et par timer har vi landet 8-10 ørreder hver mellem 30-50 centimeter. Ind i mellem sker det, at en rød laks tager perlen og vi må i gennem et sejt tovrækkeri, ligesom vi også når at fange en enkelt pukkellaks og miste en nystegen sølv laks, der springer det tynde 0,20 forfang.

KENAI RIVER glinser som en smaragd med sit grønne gletcherfarvede vand, og jeg er spændt som et lille barn, da vores guide Billy søsætter sin drift boat. En gammel drøm er ved at blive til virkelighed. Jeg har nemlig altid drømt om at floate Upper Kenai River i

"GANG PÅ GANG FORSVINDER DEN LILLE STRIKE-INDIKATOR I DET SMARAGDGRØNNE VAND, OG DER ER FISK".

Far og søn med flotte vilde regnbueørreder. Det blev til adskillige dobbelthug under dagens floattrip, ned af den smukke Kenai River.

mange år, for udover sine mange og store ørreder, er den kendt for sin ubeskrivelige skønhed.

Vi fanger hurtigt den første regnbue, men det er alligevel omgivelserne, der gør størst indtryk på os. Igen og igen gentager vi næsten i kor »her er godt nok

pænt« – hvilket er en grov underdrivelse. Vandet er smaragdgrønt, flodens bred er omgivet af kæmpe graner og klippeformationer – og i baggrunden indrammes det hele af et smukt bjerglandskab. Vores gemyttlige guide Billy styrer båden sikkert hen over de bedste pladser, mens vi lader vores perler drive langs bunden. Gang på gang forsvinder den lille strike-indikator i det smaragdgrønne vand, og der er fisk. Vi oplever flere dobbelt hug, og hver gang ligger Billy båden ind til bredden, hvor vi kan lande dem sikkert og skånsomt i hans store gumminet. De fleste regnbueørreder ligger mellem 40-50 centimeter, men vi fanger også nogle enkelte større fisk – op til 64 cm.

Undervejs rafter vi igennem en canyon med whitewater, hvilket tilfører turen en ekstra dimension, og bringer os videre til en strækning af floden, der ikke bliver fisket så meget. Og selv om vi ikke troede det er muligt – er her endnu smukkere end højere oppe af floden.

Efter 9 timers floattrip når vi ned til Skilak Lake og på et stræk kort før udløbet i søen, tager en del rigtig store dollyer vores perler. Vi lander nogle stykker op til godt to kilo og Gustav må smage nederlagets bitterhed, da han slutter dagens fiskeri med at miste en kæmpe dolly. Turen slutter med en times sejltur tværs over Skilak

Det var en næsten surrealistisk oplevelse, at sidde med flodbredden sammen med sin søn, mens de prægtige dyr stille og roligt gik forbi, blot 15 meter fra os.

»dyret« kommer op til overfladen. Kaptajnen kommer med et af den slags udbrud, der på amerikanske tv-serier, bliver erstattet med biplyde. Det viser sig at være

"CAPTAIN NICKLAS FYRER OP FOR DE 2 X 250 HESTE HAN HAR PÅ HÆKKEN AF SIN TOPTUNEDE BÅD".

en Wolf Eel – eller på dansk Ulveål. Det er kun anden gang på 37 år kaptajnen har set en Wolf Eel. Den minder om en blanding mellem en havkat og en muræne. Et aggressivt monster, der straks går til angreb på bådens fenderliste. Kaptajnen er ikke meget for at røre ved den, men får alligevel lirket den fri af kroen, hvorefter den sure fisk forsvinder i dybet.

Efter den noget dramatiske start, begynder flynderne at hugge. Desværre er der ingen store imellem. Mads får den største på cirka 12 kilo, og da vi har fået to helleflyndere hver, rigger vi om til jigs. Vi skal fiske lingcod, der trods navnet og visse ligheder ikke er en rigtig torskefisk. Mens kaptajnen manøvrerer båden hen over et rev, er jeg lige gået ned i kahytten for en kort bemærkning. Da jeg kommer op står alle mand →

Det blev til fire forskellige laksearter på vores tur. Her poserer Gustav med farvet chum salmon som vi fik en del af på Chunilna Creek. I baggrunden letter et hold nordmænd, der skulle flyves højere op af floden.

i højt solskin og spejlblankt. Jeg tror aldrig vi glemmer fiskedag.

CAPTAIN NICKLAS fyrer op for de 2 heste han har på hækken af toptunede båd og trods en fart på 30 knob tager det over to minutter at nå frem til de planlagte landinger. Med udgangspunkt i byen Seward, på den østlige halvø af Kenai, skal vi ud på havet i jagten på store helleflyndere. Vi har haft vejrgummen med os, og den klare blå himmel står smukt over de sneklædte bjerge, da vi sejler ud af fjorden mod det åbne hav.

Vi har valgt at satse på de store helleflyndere, selv om det er lidt sent på sæsonen for de helt store fisk. Stængerne bliver rigget til med to hele sild og et par af dem med skroget af en hel laks. Det er med stor spænding, at vi sænker vores agn i dybet, og der går da ikke længe før der er liv i en af stængerne. Det er noget af en overraskelse, der venter os, da

Den karismatiske nordmand Henrik Wessel driver en hyggelig og velfungerende fiskelodge ved floden Chunilna Creek. Her kan man bo komfortabelt midt i vildmarken og samtidig opleve noget af Alaskas bedste fiskeri.

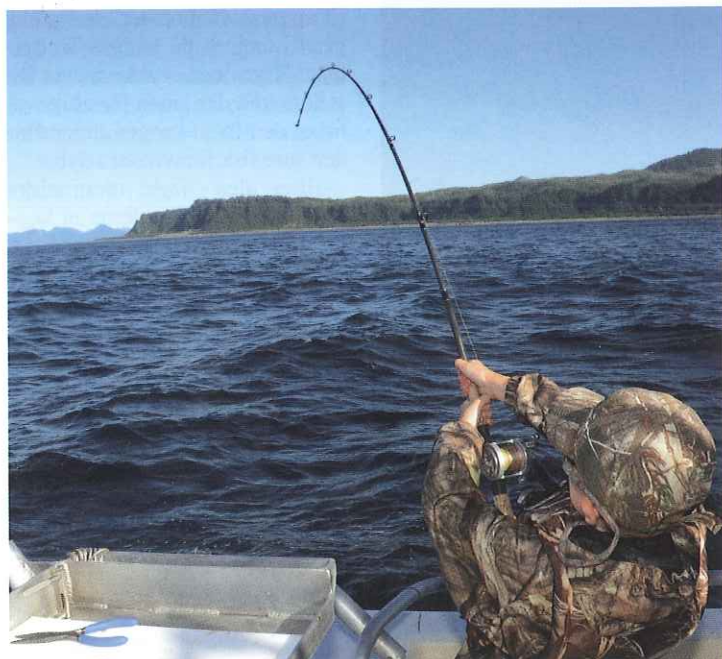

→ med fuld fleks på stængerne. Den næste times tid driver vi over revet flere gange, og vi kroger 12-15 lingcods, der ligger mellem 7-12 kilo. Det er derfor nogle trætte fiskere, der 11 timer efter afgang, står på havnen i Seward, til det obligatoriske – og meget amerikanske – billede af fangsten.

VI HAR FIRE TIMERS KØRSEL foran os i autocamperen, da vi forlader Seward på vej til Anchor Point, på sydspidsen af Kenai halvøen. Her findes tre mindre floder, som jeg besøgte sidste år. Anchor River, Deep Creek og Ninilchik Creek. Vi ankommer i løbet af eftermiddagen og finder en plads på Anchor River Campground. Selv om

Vi benyttede os hovedsageligt af de hyggelige State Parks. De fleste ligger perfekt midt i naturen og tæt på fiskevandet. Det koster 10-18 \$ pr. nat for en autocamper.

Gustav har kroget en lingcod og må ligge alle kræfter i, for at få fisken op til overfladen.

vi allerede har fået flere søvlaks, er vi alligevel spændte på at komme i gang med laksefiskeriet.

Vi går ned til en pool, som jeg kan huske fra sidste år. Der går et par lokale, og en af dem har da også landet en søvlaks, men ellers sker der ikke meget. Det er efterhånden et par timer siden tidevandet var på sit højeste, og vi er under to kilometer fra havet, så vi er tæt på at give op, da vi pludselig ser en stime laks trække op gennem stryget længere nedstrøms. De bliver hurtigt efterfulgt af flere laks, og i løbet af den næste time kommer adskillige mindre stimer af laks op gennem stryget. Men

PLANLÆGNING AF REJSEN

Vi fløj med Icelandair til Anchorage. Det tager 12 timer fra København og flybilletter kan købes fra 6.000 kr. Vi lejede en autocamper hos Great Alaska Holidays, og så var vi kørende. De sidste dage brugte vi på Talkeetna Fishing Lodge. Se mere på:

www.icelandair.dk
www.greatalaskanolidays.com
www.talkeetnafishinglodge.com

Hvis du vil vide mere om hvordan du planlægger din egen tur til Alaska, kan du klikke ind på Flemmings hjemmeside www.steelheader.dk. Her finder du en masse information om turen.

Man behøver ikke være inkarneret havfisker for at tage en tur på havet. Det er en kæmpe oplevelse som man ikke må snyde sig selv for, hvis man er i Alaska.

end en lille dansk å. Men de høje graner og kombinationen af bjørne- og ulvespor, efterlader enhver tvivl om, hvor vi er. Udover søvlaks håber vi på en tidlig steelhead, da vi fordeler os over strækket og begynder at kaste til de mange strømkanter. Der går lidt tid før vi mærker noget, men efter en halv times fiskeri kroger Gustav en søvlaks i den lidt grovere kaliber. Det bliver en forrygende fight, med små hidsige udløb, inden jeg forsigtigt kan frigøre fluken, og knægten kan løfte den op til et foto, inden den igen får sin frihed. Trods fisk på land er det alligevel som om der ikke rigtig er kommet friske fisk de sidste par dage, så vi beslutter at køre mod nord – og det kan ikke være lettere, når man har sin egen autocamper.

TELKEETNA FISHING LODGE ligger præcis, hvor vi forlod den sidste år, og der er da også stor gensynsglæde, da vi ankommer til lodgen. Vi møder straks et hold danskere, der har fisket i Chumilna Creek den seneste uge. De er helt ved siden af sig selv. Flere af dem har landet over 100 søvlaks. Og det er stort – selv i Alaska! Fiskeriet er dog gået noget ned i kadence de sidste par dage, men på de sidste tre dage af vores tur fanger vi alligevel mellem 10 og 15 søvlaks hver, godt krydret med en hel del hundelaks. Gustav kan selvfølgelig ikke lade være med at trille perler, så på turens sidste timer lander han en stribe af de flotte ørreder. Det bliver en værdig afslutning på et fiskeeventyr med autocamperen, som vi aldrig vil glemme.

